

כיצד משכנעים את הנוגעים בדבר להסכים לה. את דעת הערבים על התוכנית השמיע האני פאריס, פלסטינאי צעיר המשמש כמזכיר למזכיר המדינה באוניברסיטת קלגרי: "בלתי־יראלית וחובבנית".

קיבוצים

הפגנה

בלי מפגינים

בואו לישראל השבוע של יסקו פוֹר־פוט־קאמר, שגריר גרמניה השלישי במספר, לא הניא אפילו ישראלי אחד לצאת ללוד להפגנה. יותר מאלף נאומים הצביעה אדישות זו על מצב היחסים בין שתי המדינות — לטוב או לרע.

אלא שאירוע אחר, שהתרחש השבוע הר־חק מלוד, גילה כי לא כל הישראלים שכחו — גם אם לא טרחו לצאת ולהפגין.

קיבוצניקים לחו"ל. הרעיון, שהועלה לראשונה לפני חודשים רבים, נראה מעניין: הקמת להקת־זמר של חברי קיבוצים, שתצא לסיבוב ההופעות בחו"ל תחנא, תסביר את הקיבוץ לגויים במחול ושיר.

לאחר עבודה ממושכת, הגיעה הלהקה ל־רמה משביעת־רצון. אמרגניה קבעו לה את פרטי סיבוב ההופעות באירופה, והקיבוצניקים הנרגשים התכוננו לצאת לשליחות. התקר אירע כאשר התקבלו פרטי סיבוב ההופעות בקיבוץ השומר הצעיר געתון, ש־בגליל המערבי: חברי הקיבוץ גילו כי הלהקה אמורה להופיע גם בגרמניה המערבית.

פוצץ. לגעתון היו בלהקה תמישה חברי־רים. העניין הובא בדחיפות לאסיפת החברים, ולאחר דיונים ממושכים, ובחלקם חריפים, נפלה ההכרעה: חברי המסק לא יופיע בפני גרמנים, על אדמת גרמניה.

נסיגות של הרגע האחרון מצד האמרגנים, להחליף את המשתתפים בחברי געתון באחרים, נכשלו, מאחר שהתמישה היו למעשה כוכבי הלהקה. נסיגות לשנות את מסלול ההופעה בחו"ל, לוותר על גרמניה, נכשלו גם הם. התוצאה: השבוע הוחלט לבטל לחלוטין את הסיבוב.

לאותם ישראלים שעוד איכפת להם, היתה זו הפגנה, במקום ההפגנה שלא היתה.

מפלגות

האיש שלא

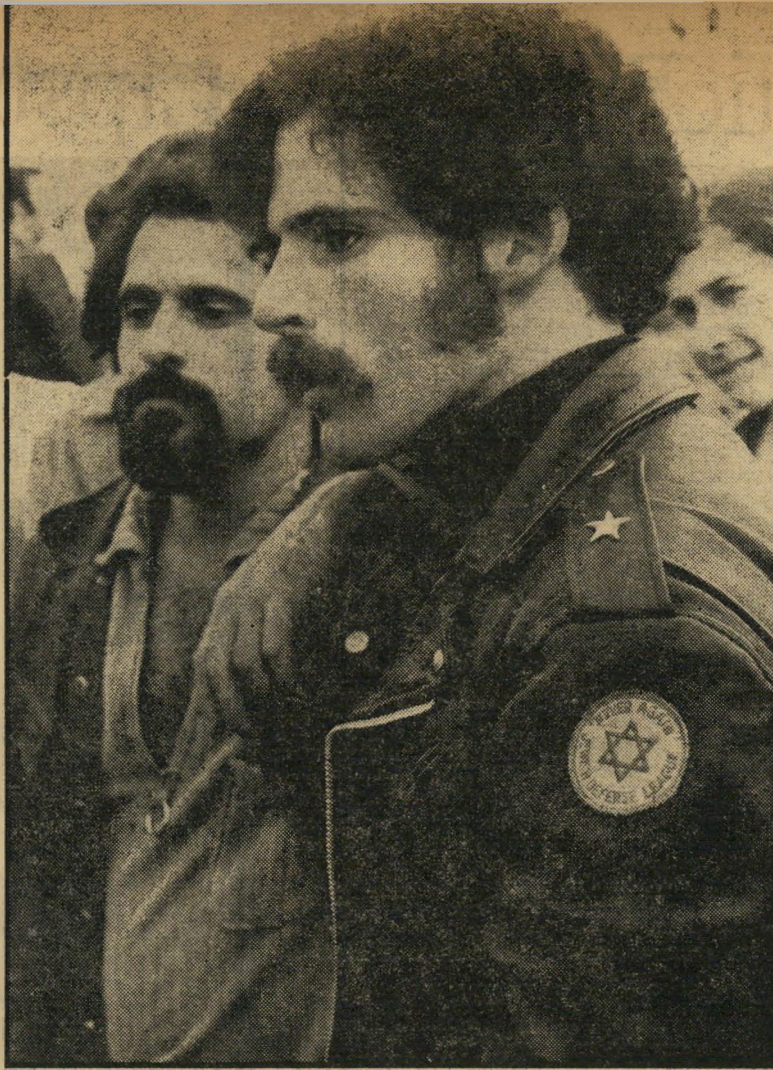
רצה להתפטר

נעים גלעדי נכנס לתעד הפועל של ההסתדרות כימעט במקרה. ברשימת המועמדים של תנועת העולם הזה — כוח חדש להסתדרות.

מוזרח גלעדי "בדיחה"

תדרות, עמד רק במקום הרביעי. כאשר זכה תה התנועה בבחירות בשני מקומות בוועד הפועל, נתמנה גלעדי רק כסגן. השליחות עצמה הוטלה על שלום כהן ופרופסור רא־בן קריץ, הסופר־המתחנן הנווד, שכתב סידרת רומאנים על חייה־הקיבוץ. אולם למחרת הבחירות נקרא קריץ ל־אוצרות־הברית, כפרופסור־אורח. המועמד ה־

חשודים בסחיטה פיין ויופה במריו הליגה

אלימות לאורך כל הדרך

כולם: חוסר־כשרון גמור של גלעדי, חוסר־רמה מתאימה לתפקיד כה חשוב. המרכז סירב להיכנס לנימוקים נוספים, בעלי אופי אישי יותר.

בהצבעה המכרעת השתתפו גם גלעדי ו־שלום כהן. אולם ברוב מכריע — 16 נגד 8 — הוחלט להחליף את גלעדי. מייד לאחר מכן נערכה ההצבעה על מינוי מחליפו, כי שני מועמדים מתחרים על התפקיד. הזוכה ברוב של 18 נגד 5 נועם בלום. צעיר נמרץ ששותרר עתה מצה"ל, שהצטיין בפעילות למען זכויות החיילים המשוחררים.

גם בהצבעה זו השתתפו גלעדי וכהן. הם הצביעו בעד המועמד שהפסיד. היתה זו חוליה נוספת ברשרת אחרונה של תבוסות בכל מוסדות התנועה.

מי זה כלנתר? עד כאן התנהל הכל באורח דמוקרטי — תוך בירור, ויכוח, ו־הכרעה של רוב. מה שקרה לאחר מכן היה חסר־תקדים.

גלעדי וכהן פנו למוז"ל ההסתדרות, הר־דיון שאינם מקבלים את מרות המרכז, הג־דיון את החלטת הרוב בביטוי־השמצה חריפים.

כאשר התכנסה ועדת־הביקורת של התנועה כדי לרונ בהפדת מרות הרוב על־ידי גלעדי, פנה זה לבית־המשפט, ביקש צו־מינוע.

הדיון המישפטי לא היה נעדר הומור. כי גלעדי בחר לו כפרקליט דווקא את שלמה כהן־צידון, שעשה בכנסת השישית תרגיל דומה: נבחר על־ידי מפלגה אחת (גח"ל), פרש בלי כל סיבה רעיונית, הקים לעצמו סיעה פרטית, ובשעה שחילקו את הכסף למימון הבחירות, הצטרף ברגע האחרון ל־מרכז החופשי, כדי לקבל הקצבה.

כאשר הזכיר אורי אבנרי בדיון המשפטי את המילה "כלנתריוס", שאלה בתו של כהן־צידון, מרגלית, שהופיעה כפרקליטה: "מה זה כלנתריוס?" השיב אבנרי: "איני חושב שאני צריך להסביר זאת דווקא למש־פחת כהן־צידון".

החלטה בדיון. השופט המחוזי שלמה לזונברג שמע את העדות, קבע באופן חד־משמעי: סדרי הדיון וההחלטה במרכז ה־תנועה היו כדיון, וההחלטה להדיח את גל־עדי היא בעלת־תוקף.

ביחס לדיון בוועדת־הביקורת של התנועה על הפרת־המרות של גלעדי, קבע השופט שגם דבר זה הוא כדיון, אך המליץ שלא לשתף בכך שני חברים של ועדת־הביקורת, שהשתתפו בדיונים על החלפת גלעדי. מס־

קנת השופט: ועדת־הביקורת רשאית לדון בכך, אך בהרכב אחר.

בשביל גלעדי וכהן היתה זו מפלה מ־חצת. אבל הם לא נואשו. הם פתחו במערכה של השמצות, שנועדה להשחיר את פני ה־תנועה שבה הם נשארו במיעוט מבוסל.

ביזיון

בחצות

לא נעים לנחול מפלה. עוד פחות לא נעים לקרוא עליה בעיתונות. זאת סברו גם שלום כהן ופרקליטו, שלמה כהן־צידון, אחרי שבין־חסותם נעים גלעדי הפסיד בבית־המש־פט (ראה לעיל).

הדחת גל הדיון היה שיגרת. במקום נוכח כתב מטעם סוכנות עת"ם, יחזקאל אדירם, עיתונאי ותיק, שרשם את הדברים בו במקום. הוא המציא את החומר לסוכנות, וזו העבירה אותו, כדרכה, לכל מערכת היום־היום.

צילצול בדליה. לפתע, שעה קלה לפני חצות, צילצל הטלפון אצל עורך הסוכנות. על הקו: ח"כ שלום כהן ועורך־הדיון שלמה כהן־צידון. הם התנפלו על העורך באיומים, האשימוהו בבזיון בית־המשפט, תבעו את גניזת הסיפור.

העורך נבהל. לא היה לפניו נוסח פסק־הדיון. סיגנונם המאיים של השניים עשה עליו רושם. הוא העביר ידיעה בהולה לכל ה־מערכות: לגנוז את הידיעה המקורית.

בכמה מערכות אצו העורכים אל העמודים, הוציאו את הידיעה. רק דבר התעלם מן האיום. גם שני הצהרונים, שכתביהם נכחו במקום, הדפיסו דיווח מקיף.

אולם ברוב היום־היום לא הופיעה ידיעה על הדיון המשפטי למחרת היום.

צילצול ביום. בבוקר נקט עורך עת"ם, חיים בלצן, גם הוא עיתונאי ותיק ועורך־דיון, בשני צעדים. הוא השיג העתק של החלטת השופט, וטילפן אל השופט שלמה לזונברג עצמו. הוא קרא באוזניו את הידיעה מאתמול, שאלו אם היא מהווה דיווח הוגן על מהלך הדיון.

השיב השופט: כן. הוא אף טרח לשנות את הסיגנון בכמה מקומות, מבלי לשנות את התוכן.

כאשר פשטה הידיעה על הפרשה בחוגי העיתונאים, היא גרמה לתמיהה כללית. לא היה לה תקדים.

חקירות

החשודים בסחיטה

נתגלו כאנשי הליגה

הידיעה בעיתונות היתה סתמית קצת. היא דיברה על שלושה צעירים מחו"ל ש־נעצרו באשמת סחיטת כספים מסטודנטים ישראלים באוניברסיטת בראזיל. החשודים בסחיטה — רוברט פיין (25) יהושע יוסף (21) מארצות־הברית, וסימור לקר (23) קנדה, הואשמו כי סתמו 1,200 דולר, במשך למעלה מחודש, תוך איום על חיי הנסחטים. מה שהעיתונים שכחו לציין, משום מה, היתה העובדה כי לפחות שניים משלושת החשודים — פיין ויופה — הם חברי ה־ליגה להגנה יהודית, שהגיעו מניו־יורק ב־שליחות עלומה.

אברופנים ואכנים. הופעת בבכורה של שליחי הליגה התקיימה בישראל לפני שלושה חודשים, בעת ההפגנות מול הכנסת נגד התנגות אנשי משמר־הגבול בעזה. "דבר מסוכן התרחש השבוע", קבעה אז כתבת העולם הזה (מכות מול הכנסת, ה־עולם הזה 1744). כי באותה הפגנה, הסעילו שני נציגי הליגה הללו — ולראשונה מאז קום המדינה — אלימות בעת הפגנה פולי־טית. היתה זו נימה חדשה — ומעוררת דאגה.

קו עקבי. כפי שהסתבר, הגבילו שני השליחים מארצות־הברית את השימוש ב־אלימות רק למטרות פוליטיות. זמן קצר לאחר אותה הפגנה, נעצרו פיין ולקר ב־חיפה באשמת תקיפה כלכלית. לדברי ה־תובע, בעת מעצמם, התפאר אחד מהם כי בארצות־הברית ירה בשוטר.

בעוד שניים אלה משוחררים בערבות על העניין בחיפה, נעצרו עתה פיין ויופה על העניין החדש בברזיל. הפעם, סיפח בית המשפט לשחררם בערבות, עד משפטם, ל־אחר ששוכנע כי התנהגותם מעוררת חשש. קשה היה שלא לראות את הקו העקבי, שהולין מאותה הפגנה אלימה בכנסת, אל הפרשה הנוכחית — ומי יודע אל כמה פר־שות דומות בעתיד.